

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010018
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4421010018.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného O. Z., pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného O. Z., proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 01.07.2021 sp. zn. 2T/2/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 13.10.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného O. Z. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný O. Z. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. v znení zákona č. 474/2019 Z. z. (ďalej len Tr. zák.), ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že: dňa XX.XX.XXXX v čase asi o XX.XX hod. v H. T., na V. G. C., pri základnej škole, mal pri sebe bez povolenia omamné a psychotropné látky, a to plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom metamfetamínu o hmotnosti 7333 mg a o priemernej koncentrácii 77,5 %, čo predstavuje najmenej 142 obvykle jednorazových dávok drogy, plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom metamfetamínu o hmotnosti 541 mg a o priemernej koncentrácii 77,2 % hmotnostného, čo predstavuje najmenej 10 obvykle jednorazových dávok drogy a plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom vysušeného konope o hmotnosti 319 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 12,0 % hmotnostného, čo predstavuje najmenej 1 obvykle jednorazovú dávku drogy, v celkovej hodnote omamných látok najmenej 396,89 €, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené do I. skupiny omamných látok. Za to mu bol podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený trest prepadnutia veci a to: 1ks digitálnej váhy v tvare popolníka s označením B.-XXX. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. a § 74 ods. 1 Tr. zák. mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal, v zákonom stanovenej lehote, odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu a to do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že sa nestotožňuje s výrokom rozsudku súdu I. stupňa, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 4 roky. Podľa

jeho názoru súd nevyhodnotil dôsledne všetky kritériá rozhodujúce pre určenie výmery trestu a jeho účelu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. Obžalovaný je osobou s plnou mierou rozvinutosti závislosti na omamných a psychotropných látkach. Hoci 13 rokov abstinoval, v roku 2018 sa z dôvodu osobných problémov opätovne stal užívateľom týchto omamných látkach. Do tej doby žil riadnym životom.

Úvahy súdu I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku o jeho predpoklade o nakladaní a ďalšom spôsobe používania drogy, nie sú na mieste. V konaní vyvstali rozumné pochybnosti o tejto skutkovej otázke, ktoré trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov a teda nemôžu byť v jeho neprospech a to najmä, pokiaľ sa súd I. stupňa zaoberal okolnosťami prípadu a jeho pomermi, odôvodňujúcimi mimoriadne znížovanie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Zdôraznil, že obžalovaný sa nezaoberal predajom omamných a psychotropných látkach a táto skutočnosť ani nebola v konaní preukázaná. Pri ukladaní trestu je nutné dodržiavať princíp úmernosti represie, aby neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Podľa jeho názoru účel trestu v jeho prípade je možné dosiahnuť aj uložením trestu kratšieho trvania, keďže samotný trest nepredstavuje odplatu za spáchaný trestný čin. Konštatoval, že aj podľa znaleckého posudku bolo preukázané, že obžalovaný trpí závislosťou od viacerých psychoaktívnych látkach, pričom táto závislosť je duševnou poruchou, sprevádzanou chorobnou túžbou po psychoaktívnych látkach, s tendenciou zvyšovania dávok. Keďže táto porucha nie je liečiteľná, iba čiastočne liečbou ovplyvniteľná a doposiaľ neabsolvoval protitoxikomanické liečenie, bol toho názoru, že v danom prípade by bolo možné naplniť účel trestu z hľadiska naplnenia represívnej funkcie trestu, funkcie individuálnej a aj generálnej prevencie uložením trestu kratšieho trvania za súčasnej aplikácie ustanovenia § 39 Tr. zák. Absolvovanie ústavného protitoxikomanického liečenia by mu mohlo pomôcť ovládať jeho túžbu po týchto látkach a odradilo ho od ich používania a tým by ochránilo aj spoločnosť pred protiprávnou činnosťou spojenou s jeho duševnou poruchou. Navrhol, aby súd zohľadnil skutočnosť, že k spáchaniu skutku došlo pod vplyvom jeho duševnej poruchy, ktorú v súčasnosti nedokáže ovládať a ktorú nie je možné vyliečiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale len liečením. Podľa jeho názoru súd I. stupňa pochybil, keď v konkrétnom prípade neaplikoval ustanovenie § 39 Tr. zák. a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby vo veci sám rozhodol s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. b/, písm. e/ Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania.

Obžalovaný uviedol, že svojho konania ľutuje a potreboval by liečenie, pričom uviedol, že je nezamestnaný a stále ešte užíva drogy. Žiadnu ústavnú liečbu neabsolvoval z dôvodu, že si myslel, že túto môže absolvovať iba v rámci uloženého trestu a žiadal, aby mu bol uložený podmienený trest. Zástupca krajského prokurátora poukázal na to, že rozsudok súdu I. stupňa ohľadne trestu považuje za zákonný a správny. Ani podľa jeho názoru, neexistujú žiadne také okolnosti, pre ktoré by mohlo byť použité ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu bolo zistené, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.07.2021 pred súdom I. stupňa po poučení, že vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu bol kladený za vinu. V dôsledku toho súd I. stupňa jeho vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal a vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a ochranného opatrenia.

Z dôvodu prijatia vyhlásenia o vine obžalovaného, ako i skutočnosti, že odvolanie obžalovaného bolo podané iba čo do výroku o treste, výrok o vine citovaného rozsudku nadobudol právoplatnosť. Predmetom prieskumnej povinnosti odvolacím súdom teda bol iba výrok o treste.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov aj pokiaľ ide o ukladanie trestu, a to v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pričom dodržal všetky zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zák. a preto odvolací súd na úvahy súdu I. stupňa ako na správne v podrobnostiach len poukazuje.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/23/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.07.2020 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov a zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť dlh na výživnom vo výške 400,- eur. Skúšobná doba obžalovanému začala plynúť od 26.07.2020 a trvá do 26.01.2022. Ako vyplýva z výroku o vine napadnutého rozsudku, skutku, z ktorého bol uznaný vinným, sa dopustil dňa 31.07.2020. Z uvedeného je zrejmé, že zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Okrem toho, ako bolo zistené, pred spáchaním tohto trestného činu sa dopustil aj viacerých priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako vyplýva z napadnutého rozsudku, súd I. stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Priťažovalo mu, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 až 10 rokov. Vzhľadom na vyrovnaný pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. súd I. stupňa správne vychádzal z hore uvedenej trestnej sadzby. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 4 rokov, je trestom zákonným, primeraným a zohľadňujúcim všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zák. Obžalovanému nebolo možné uložiť podmienený trest odňatia slobody, tak ako sa tohto domáhal, pretože trest, ktorý mu bol uložený, prevyšoval hranicu troch rokov a okrem toho tohto trestného činu sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a opätovné uloženie podmieneného trestu vylučuje ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák.

Námietky obžalovaného uvedené v odvolaní, že trestnej činnosti sa dopustil len z toho dôvodu, že je závislý na omamných a psychotropných látkach, sú v danom prípade irelevantné, pretože tejto skutočnosti mohol sám obžalovaný zabrániť tým, že navštívi psychiatrickú ambulanciu a sám dobrovoľne by sa liečil od tejto závislosti.

Požiadavka obžalovaného na použitie ustanovenia § 39 Tr. zák., t.j. je mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, v danom prípade neprichádza do úvahy, pretože neboli splnené podmienky uvedené v tomto ustanovení Trestného zákona.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatela by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti obžalovaným spáchaného zločinu, ako aj jeho pomery, vylučujú použitie ustanovenia § 39 Tr. zák. Bol toho názoru, že k spáchaniu trestného činu obžalovaným v prejednávanej veci nedošlo výlučne iba vplyvom jeho závislosti na psychoaktívnych látkach. Okrem toho obžalovaný je osobou, ktorá aj v minulosti sa opakovane dopustila úmyselnej trestnej činnosti a dokonca aj drogovej trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený, čo sa u obžalovaného minulo účinku a výchovné tresty nevedli k jeho náprave a žalovaného skutku sa dopustil v podstate bezprostredne potom, ako mu začala plynúť skúšobná doba podmieneného odsúdenia za iný úmyselný trestný čin. S týmito závermi súdu I. stupňa sa odvolací súd stotožňuje a dodáva, že na použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia

slobody podmienky splnené neboli. Ako už bolo konštatované, zákon umožňuje uložiť obžalovanému trest odňatia slobody, v danom prípade vo výmere 3 až 10 rokov. Z uvedeného je zrejmé, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom nie je pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania, pretože nezistil žiadne mimoriadne okolnosti prípadu na strane obžalovaného, ba práve naopak, obžalovaný prechovával u seba väčšie množstvo omamných a psychotropných látok -metamfetamín, ktoré dobrovoľne vydal polícii a tieto psychotropné látky mal podľa vykonaného dokazovania (keďže sa nepodarilo preukázať opak) pre svoju potrebu.

Obrana obžalovaného v tomto smere, že tieto látky mal v takom veľkom množstve z toho dôvodu, že nechcel ich kupovať v malých množstvách a často a dokonca uvádzal, že pri takom množstve látok, ktoré kúpil, dostal aj množstevnú zľavu, uvedené nie je možné v žiadnom prípade považovať za mimoriadne okolnosti prípadu. Neboli zistené ani také pomery na strane páchatela, že by trest, ktorý mu hrozil, bol neprimerane prísny, pretože obžalovaný hoci je rozvedený a otcom dvoch maloletých detí, s ktorými nežije v spoločnej domácnosti, je zaviazaný platiť na ne výživné, ktorú povinnosť si neplnil, keďže bol za zanedbanie povinnej výživy právoplatne odsúdený. Aj v minulosti mal skúsenosti s drogami a aj za túto trestnú činnosť už bol odsúdený. V danom prípade skutočnosť, že opätovne začal požívať omamné a psychotropné látky v roku 2018, keď mal osobné problémy, nie sú dôvodom na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Takéto zníženie trestu odňatia slobody neprichádzalo do úvahy ani v zmysle § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pretože ani znaleckým dokazovaním nebolo preukázané, že čin spáchal v stave zmenšenej pričetnosti.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu potom trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 4 roky, je trestom zákonným a zohľadňujúcim všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zák.

Správne bolo aj zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Rovnako uloženie trestu prepadnutia veci v zmysle § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a to jednej digitálnej váhy je v súlade s týmto ustanovením, pretože ide o vec, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu. Zo znaleckého posudku znalca MUDr. C. vyplýva, že obžalovaný je závislý na viacerých psychoaktívnych látkach a keďže ide o rozvinutú závislosť, odporučil nariadiť mu ochranné protitoxikomaničné liečenie ústavnou formou, ktoré liečenie mu aj súdom I. stupňa bolo uložené, keďže na to boli splnené podmienky uvedené v § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák.

Vzhľadom k tomu, že neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku súdu I. stupňa, odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.